

(74) Crisis

We zitten op dit moment volop in de crisis rondom de Coronavirus, ook wel aangeduid als COVID-19. Voor de coach is dit de tweede crisis in zijn leven, waarbij een minister president de "natie" toespreekt om de ernst van de situatie te benadrukken. De eerste crisis, die ik mee maakte was de oliecrisis in 1973. Nederland werd getroffen door een Arabisch olie-embargo, omdat Nederland de kant van Israël koos tijdens de Jom-Kipoeroorlog, waarbij Israël in oktober 1973 werd aangevallen door het Egyptische en Syrische leger. In die oorlog koos Nederland de zijde van Israël. Uit woede over deze pro-Israëlische houding van Nederland draaiden enkele Arabische staten de oliekraan dicht, waarop de regering zich genoodzaakt zag het oliegebruik te beperken. Om de ernst van de crisis aan te geven werden wij toen ook via de televisie toegesproken door minister-president Joop den Uil. Wat hij allemaal heeft gezegd weet ik niet meer. Wat ik nog wel weet, dat er door de olie te kort die er ontstond, maatregelen werden afgekondigd. De benzine ging op de bon van 4 november 1973 tot en met 6 januari 1974. En er kwamen in diezelfde periode een aantal autoloze zondagen. Alle autobezitters kregen een beperkt aantal benzinebonnen. Op vertoon van deze bonnen kon men een beperkt aantal liters tanken. Net als nu werd er ook volop gehamsterd. Geen WC papier, maar benzine. Ik was op dat moment politieman in Smilde. Doordat de olie op de bon was werd er in de aanloop van de crisis op grote schaal benzine gehamsterd. In die periode heb ik maar 1 bon gebruikt, terwijl ik geen gebrek aan benzine had. Hoe dit kwam?? Kan ik nu wel vertellen. Het is toch al verjaard. Ik zat toen in de kost bij een jong stel, waarvan de

man in een garage werkte. In oktober werd toen nog vrij goedkoop een aantal 200 liter vaten benzine ingekocht en op een boerderij opgeslagen. In dit geval was het toen horen, zien en zwijgen. Met de autoloze zondagen had ik zowel privé, als dienstlich, bemoeienis mee. Ik had toen sinds een paar maand verkering met een Smildiger schone. Als ik een vrij weekend had en bij mijn verkering was, ging ik 's nachts weer naar het huis van mijn ouders. Ongeveer een uur rijden. Ik presteerde het dan altijd, om net voor het in gaan van de autoloze zondag mijn auto op de oprit van mijn ouders te parkeren. Als ik er aan denk, hoor ik nog steeds drie piepjes en de stem van de nieuwslezer op de autoradio met de tekst: "Het is drie uur. De autoloze zondag is ingegaan. Tijdens mijn dienstweekend moest ik als politieman er op toezien, dat er niet werd gereden met een auto, motor, brommer. Dit was alleen toegestaan met een ontheffing. In Smilde hadden wij op dat moment de beschikking over een oude VW kever als politieauto. De topsnelheid van dit beestje was 90 km/u. Als je geluk had en mee trapte met wind in de rug, dan haalde hij 100 km/u. Ik kan mij nog herinneren, dat wij op een gegeven moment achter een Volvo personenauto aanreden. Op een gegeven moment gelukte het ons om die auto te laten stoppen. De bestuurder toonde ons een ontheffing en zei grijzend tegen ons: "Ik zag jullie al van verre aankomen en dacht bij mij zelf, laat ik maar wat langzamer rijden, want anders halen jullie mij toch niet in." Ik had de indruk dat dit wel door meerdere bestuurders met een ontheffing werd gedaan. In vergelijking met nu is de huidige crisis een stuk ernstiger, omdat het gevaar oplevert voor onze gezondheid. Ik ga er ook van uit dat het langer zal duren dan de crisis in 1973. Daarnaast speelt de sociale media ook een grote rol. Zowel positief als negatief. Nu maar hopen, dat deze crisis gauw is afgelopen en we weer onze eigen gang kunnen gaan. Maar de ervaringen (zowel positief als negatief) die we hebben opgedaan tijdens deze crisis zullen we ons verdere leven meedragen.

Coach